



מ"ת 64676/11/17 - מדינת ישראל נגד חיים סרור, שרון רוזבן

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"ת 64676-11-17 מדינת ישראל נ' סרור(עציר) ואח'

בפני	כבוד השופט גיא אבנון
המבקשת	מדינת ישראל
נגד	
המשיבים	1. חיים סרור (עציר) 2. שרון רוזבן (עציר)

החלטה

כנגד המשיבים הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות קשירות קשר לפשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 ופריצה לבנין שאינו דירה וביצוע גניבה בצוותא, לפי סעיפים 407(ב) לחוק העונשין וסעיף 29(א) לחוק העונשין. בצד כתב האישום הוגשה בקשה למעצר המשיבים עד תום ההליכים. בדיון מיום 7.12.17 כפרו המשיבים בקיומן של ראיות לכאורה, ולחלופין טענו לקושי ראיתי משמעותי.

כתב האישום

1. בכתב האישום נטען, כי עובר ליום 5.11.17 קשרו המשיבים קשר לפרוץ לבית עסק בשם "אושי אושי" הממוקם בקניון הזהב בראשון לציון (להלן: העסק) ולגנוב משם כספת. ביום 5.11.17 בשעה 7:45 לערך הגיעו המשיבים הקניון, משיב 1 הגיע למקום ברכב קיה פיקנטו ל.ז. 65-130-78 (להלן: הקיה) ונכנס אל הקניון מהכניסה האחורית, ואילו משיב 2 הגיע באותה עת רכוב על גבי קטנוע ימה ל.ז. 15-127-28 (להלן: הקטנוע) ונכנס אל הקניון דרך הכניסה הראשית.

בהמשך בשעה 7:47 לערך עברו המשיבים דרך פיר המדרגות המוביל לעסק, כשמשיב 1 נכנס דרך דלת פיר המדרגות, ואילו משיב 2 הגיע 10 דקות מאוחר יותר מכיוון גרם המדרגות.

בהמשך בשעה 7:58 לערך ניגשו אל מחסן העסק (להלן: המחסן) ופרצו את דלת הכניסה באופן שאינו ידוע למבקשת, תוך שהמשיב 1 הדביק דבר מה על מצלמות האבטחה בתוך המחסן. המשיבים נטלו מן המחסן את כספת העסק שהכילה כסף מזומן בסך של 34,025 ₪, ובשעה 8:04 עזבו את הקניון, כל אחד מכיוון יציאה אחר, תוך שמשיב 1 אוחז בכספת.

תשתית ראיתית

2. התשתית הראיתית, כמפורט בבקשת המעצר, מבוססת על הודעות המתלוננים באשר לאירוע ההתפרצות.



וגניבת הכספת; סרטוני מצלמות אבטחה, בהם לפי הטענה מתועדים המשיבים בקניון, במדרגות החירום הסמוכות למחסן, וכשהם מבצעים את הפריצה בתוך המחסן עצמו, תוך שלפי הטענה לאחר הפריצה נראה המשיב 1 כשהוא עוזב את הקניון אווז שקית אדומה ובתוכה דבר מה בצורה מרובעת; חוות דעת מעבדת סימנים וחומרים ממנה עולה לפי פרטי הלבוש, כי אותה הדמות (המשיב 1 לפי הטענה) מצולמת במצלמות האבטחה השונות, וכן פלט שיחות ואיכון, ממנו עולה כי המשיבים שוחחו ביניהם בסמוך לאירוע, וכי המשיב 1 נמצא בפארק גירון הממוקם כ-300 מטר מהקניון. אפרט עתה את התשתית הראייתית.

3. הודעות המתלוננים: נגבו הודעות משלושת הבעלים המשותפים של העסק: בירן פרץ (5.11.17, 12.11.17), עופר קבילו (12.11.17), שירן שחר (12.11.17, 21.11.17) וכן ממנהל העסק ניב עזרא (22.11.17).

מן ההודעות עולה, כי נגנבה כספת שהכילה כסף מזומן (בעדויות מדובר על סכומים שונים, תוך שהמאשימה מסתמכת על דו"ח סגירה תקופתי משתי קופות, באשר לסכומי כסף מזומן שהצטברו מיום 28.10.17 עד יום 4.11.17). הכספת הוחזקה במחסן הממוקם בקומה הראשונה של הקניון. דלת המחסן נותרה נעולה, ללא סימני פריצה, ולפי החשד הפורצים השתמשו במפתח מותאם על מנת להיכנס. עוד עולה מן ההודעות, כי "המפתח עובר ידיים לפעמים גם בין העובדים וייתכן כי שוכפל מתי שהוא" (בירן פרץ 5.11.17 שורות 15-17). ראו לעניין זה גם דבריו של עופר קבילו (12.11.17 שורות 35-46), מהם עולה כי מדובר ב-12-13 עובדים שלכולם גישה למפתחות המחסן, וכולם יכלו לשכפל אותו. עוד עולה כי שני אחראי המשמרת יודעים את מיקום הכספת (ניב עזרא 22.11.17 שורות 15-19).

מובהר כבר עתה, כי המשיבים אינם חולקים על הטענה כי המחסן לכאורה נפרץ ונגנבה ממנו כספת שהכילה כסף מזומן, תוך שהטענה היא כי אין ראיות למעורבות מי מהם בפריצה.

4. מצלמות אבטחה: בתיק החקירה צילומי אבטחה ממספר מיקומים בקניון: איזור החניה, כניסות ראשיות, מדרגות פנימיות שלשיטת המאשימה הן מדרגות חירום, בתוך המחסן עצמו. צפיתי בסרטוני מצלמות האבטחה, ועיינתי בתמונות שהופקו והודפסו מתוך הסרטונים ובדו"חות צפיה. כן נתתי דעתי למזכרים מיום 7.11.17 ומיום 9.11.17 מאת אביתר שבו, אשר השווה את זמני מערכות הצילום בקניון ובמחסן לזמן אמיתי. כל הזמנים הנקובים בהחלטה זו מחושבים כזמן אמיתי.

מצלמות המחסן - המדובר בשתי מצלמות, אשר שתיהן כוסו בשלב הכניסה על ידי אחד הפורצים, ולשיטת המבקשת על ידי המשיב 1. לא ניתן לזהות את פניהם של הפורצים. מאידך, ניתן לראות כי מדובר בשני אנשים, וישנו זיהוי מסוים של בגדיו של אחד הפורצים (לטענת המבקשת - המשיב 1). הפורצים שהו במחסן כ-5 דקות, בין השעות 7:58 - 8:03.

מצלמות איזור החניה - בשעה 7:39 רואים רכב מסוג קיה פיקנטו בצבע לבן חונה באיזור הקניון, ממנו יוצא אדם אשר נכנס בהמשך לתוך הקניון. ניתן לזהות את פרטי הלבוש של אותו אדם (לטענת המבקשת - המשיב 1). בשלב מאוחר יותר ניתן לראות את אותו אדם צועד מחוץ לקניון כשהוא אווז שקית אדומה המכילה דבר מה (לטענת המבקשת - הכספת), ובשעה 8:06 חוזר למכוניתו כשהוא אווז שקית אדומה ועוזב את המקום.

באיזור אחר בחניה - בשעה 7:52 מגיע גבר (אין מחלוקת כי מדובר במשיב 2) לכיוון החניה החיצונית על גבי קטנוע, ובשעה 8:06 הוא חוזר לכיוון הקטנוע ועוזב את המקום.



מצלמות שערי הקניון - בשעה 7:54 רואים גבר (אין מחלוקת כי זהו המשיב 2) כשהוא נכנס לקניון משער פריז, ובשעה 8:05 רואים אותו יוצא מן הקניון משער לונדון. לטענת המבקשת המשיב 2 נכנס לקניון בשעה מוקדמת בה אין פעילות לקהל. ואולם, מצפיה בסרטונים עולה כי השערים הראשיים פתוחים וישנה תנועה של מי שנחזים כעוברי אורח. אין בידי לקבוע כי מדובר בתנועה ערה, אך לא הונח בפניי מסמך כלשהו המעיד על כך שהקניון סגור בשעות אלה, או כי אין בתי קפה פעילים בזמן זה.

מצלמות חדר המדרגות ליד דלת מספר 19 - בשעה 7:47 רואים גבר נכנס לחדר המדרגות מדלת מספר 19 ועולה כלפי מעלה (לטענת המבקשת - המשיב 1). בשעה 7:57 רואים את המשיב 2 (אין מחלוקת כי מדובר במשיב 2) עולה במדרגות, חולף על פני דלת מספר 19 וממשיך כלפי מעלה. בשעה 8:04 רואים את הגבר (לטענת המבקשת - המשיב 1) יורד במדרגות כשהוא אוחז שקית אדומה בידו ויוצא בחזרה מדלת מספר 19, ממנה נכנס קודם לכן. כ-7 שניות אחריו יורד במדרגות המשיב 2 (אין מחלוקת כי מדובר בו), מסיר כפפות מידיו וממשיך לרדת במדרגות. המשיב 2 נראה יורד במדרגות לאחר שהגבר הראשון כבר איננו בתמונה ויצא מחדר המדרגות דרך דלת מספר 19. ייתכן כי היה קשר ביניהם, וייתכן אף כי אותו גבר סימן משהו למשיב 2, אך כל מה שניתן ללמוד מצילומי האבטחה הללו מקים חשד לקשר בין המשיב 2 לאותו הגבר, הא ותו לא.

5. דו"חות מז"פ

דו"ח מסכם חקירת מז"פ מיום 9.11.17 מאת שי עובדיה. צילום ותיעוד של הזירה. המחסן נמצא בקומה א' בתוך קניון הזהב בשדרת המעברים, בצמוד לדלת יציאה למדרגות חירום. המחסן כולל דלת כניסה מברזל נעולה במנעול רתק המרוחק לדלת ולמשקוף. אין סימני פריצה. אין ממצאי טביעות אצבע.

חוות דעת מומחה מז"פ מיום 22.11.17 מאת אלן צ'ייקובסקי. המומחה ערך השוואה בין תמונות ומוצגים, והגיע לשלוש מסקנות: א. על סמך השוואה בין תמונות ממצלמות חדר המדרגות למצלמות החניון האחורי, מצא כי קיימת סבירות גבוהה שמדובר באדם שלבש את אותם פרטי הלבוש (האדם שהגיע במכונית הקיה הלבנה, לטענת המבקשת - המשיב 1). ב. על סמך השוואה בין תמונות ממצלמות המחסן לתמונות החניון האחורי וחדר המדרגות, מצא כי קיימת סבירות גבוהה שמדובר באדם שלבש את אותם פרטי הלבוש (האדם שהגיע במכונית הקיה הלבנה, לטענת המבקשת - המשיב 1). ג. על סמך השוואת התמונות מכל האתרים לתמונות פרטי לבוש שנתפסו בחיפוש אצל המשיב 1, מצא כי לא מדובר באותם הבגדים.

6. מצלמות מוקד עירוני - הופקו תמונות מהמוקד העירוני, מהן עולה כי בבוקר הרלוונטי נסע רכב הקיה השייך למשיב 1 ברחוב העשוי להוביל אל קניון הזהב. אין רצף תמונות מעקב אחר הקיה, ואין ראיה לכך שרכב הקיה אכן נסע אל הקניון, או כי הגיע אל הקניון. עוד באותו הבוקר נראה גם הקטנוע השייך למשיב 2 כשהוא נוסע בעיר ראשון לציון. כאמור, אין מחלוקת על כך שהמשיב 2 הגיע באותו הבוקר אל הקניון באמצעות הקטנוע. זה השלב להבהיר, כי שני המשיבים מתגוררים בעיר ראשון לציון, ומכאן, לכאורה, לא ניתן לייחס חשיבות לכך שכלי הרכב שלהם נראו נוסעים באותו הבוקר ברחובות העיר.

7. פלטי תקשורת ואיכונים - המשיב 1 מאוכן ביום 5.11.17 שעה 6:59 ברחוב שפטל 14 ראשון לציון ובשעה 7:37 בפארק גירון ראשון לציון. לטענת המבקשת, פארק גירון נמצא מרחק של כ-300 מטר מקניון הזהב. כן הפנתה לשתי שיחות טלפון שנערכו בין המשיבים בשעה 6:59 (למשך 15 שניות) ובשעה 7:37 (למשך 17 שניות). מאידך, המשיבים אינם כופרים בטענה כי הם חברים מזה שנים רבות, ולטענתם הם משוחחים באופן תדיר בטלפון, ואף נפגשים



על בסיס קבוע. לא למותר לציין, כי במועד מעצרים (שבועיים לאחר אירוע ההתפרצות) שהו המשיבים יחדיו במסעדה. לטענת המשיבים, אילו היה מופק פלט שיחות ביניהם לא רק מיום האירוע, אלא מתקופה ממושכת יותר, היה בכך להוכיח שהם משוחחים על בסיס קבוע.

8. חקירות המשיבים - שני המשיבים נחקרו מספר פעמים כפי שיפורט בהמשך, השיבו לשאלות החוקרים, וכפרו במיוחס להם. המשיב 1 כפר בנוכחותו בקניון באותו היום, ואילו המשיב 2 אישר את נוכחותו בקניון, ואף זיהה את עצמו בצילומי האבטחה.

דין

9. המסגרת הנורמטיבית ידועה לכל העוסקים במלאכה, ולא מצאתי לשוב ולדוש בה, אלא בתמצית שבתמצית. ראשית, בשלב זה על בית המשפט לבחון האם מתקיימת תשתית ראייתית לכאורית שעשויה להביא בסופו של בירור המשפט לכדי הרשעת המשיבים במיוחס להם (בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל, פד"י נ(2) 133). שנית, הואיל ובראיות נסיבתיות עסקינן, אזי לצורך הרשעה בתום ההליך יהיה על בית המשפט להגיע למסקנה כי הראיות מובילות לתרחיש עובדתי אחד ויחיד, שאין בלתי (בש"פ 5588/12 ניאמצ'יק נ' מדינת ישראל (24.9.12) (להלן: עניין ניאמצ'יק)). מכאן, בשלב הנוכחי עלי לקבוע האם יש בחומר הראיות הלכאורי שהונח בפניי, כדי להביא לאפשרות שבתום המשפט ייקבע כי מתקיים תרחיש עובדתי אחד המוביל להרשעת המשיבים.

10. חומר החקירה איננו מגלה כיצד הגיעה המשטרה אל זהותם של המשיבים, ודומה שעניין זה יהיה חסוי בתעודת חיסיון שניתנה ארכה להוצאתה. משכך, בשלב זה של הדיון כל שיש לבית המשפט הינו החומר הגלוי לצדדים שהוגש לבית המשפט, אשר על עיקריו עמדתי לעיל.

בסיס התיק נלמד מצילומי מצלמות האבטחה השונות, וכן מכך שהמשיב 2 איננו כופר בנוכחותו בקניון ובחדר המדרגות במועד הסמוך לאירוע ההתפרצות. ראו דברי ב"כ המבקשת בפרוטוקול מיום 7.12.17 עמוד 5 שורות 6-11.

11. המשיב 2 נראה נוסע בקטנוע בעיר ראשון לציון; הגיע בשעה 7:52 לחניה חיצונית של הקניון; נכנס בשעה 7:54 בשער הקניון; נראה בשעה 7:57 עולה במדרגות (ליד דלת מספר 19), זאת כעשר דקות לאחר שעברה במקום הדמות האחרת, שלטענת המבקשת היא המשיב 1; נראה בשעה 8:04 יורד במדרגות ומסיר כפפות מעל ידיו (כ-7 שניות לאחר שהדמות האחרת ירדה במדרגות ויצאה מדלת מספר 19); בשעה 8:06 חזר לקטנוע ועזב את המקום.

המשיב 2 איננו מזהה בתוך המחסן, ואין מסמך כלשהו הקושר בין דמותו במצלמות השונות, לבין איזו מדמויות הפורצים. לטענת המבקשת, הקשר של המשיב 2 להתפרצות נלמד מהקשר בינו לבין המשיב 1, ומנוכחותו בשעת בוקר מוקדמת בקניון, שעה בה לטענת המבקשת החנויות ובתי הקפה סגורים. מאידך, המבקשת לא ביצעה חקירה כלשהי בשאלה מתי נפתח הקניון לקהל, מתי נפתחים בתי הקפה, ועיון בצילומי האבטחה משערי הקניון מגלים תנועת עוברי אורח בשעות בהן המשיב 2 נכנס אל הקניון ויצא ממנו. מכאן, רק אם אקבע שקיימת תשתית ראייתית ממשית הקושרת את המשיב 1 אל ההתפרצות, יהיה בכך להוות תשתית גם באשר לחברו המשיב 2 ("הילכו שניים יחדיו אם נועדו", עמוס פרק ג' פסוק ג').

12. מכוניתו של המשיב 1 מסוג קיה בצבע לבן נראתה נוסעת בעיר ראשון לציון בבוקר האירוע. רכב מסוג קיה



בצבע לבן נראה חונה בחניון, ממנו יצא אדם שבסבירות גבוהה היה זה שפרץ למחסן, זאת בהתבסס על צילומי האבטחה השונים בשילוב עם חוות דעת מומחה מז"פ אלן צ'יקובסקי. מכשיר הטלפון של המשיב 1 מאוכן בעיר ראשון לציון בזמן סמוך לאירוע מרחק של כ- 300 מטר מהחניון, וכן הוא והמשיב 2 שוחחו ביניהם פעמיים (15 שניות, 17 שניות) בסמוך לאירוע. מאידך, בגדים שנתפסו מאת המשיב 1 אינם תואמים לבגדים שלבש הפורץ. האם יש בכל אלו להקים תשתית ראייתית לכאורית הקושרת את המשיב 1 להתפרצות? לדעתי, התשובה לכך שלילית, ולמצער קיימת חולשה ראייתית משמעותית.

13. חסרה חוליה מרכזית ומשמעותית בחומר החקירה, והיא הקשר בין המשיב 1 (או מכוניתו) לבין רכב הקיה ממנו יצא הפורץ. אכן, העובדה כי מכוניתו של המשיב 1 נסעה ברחובות העיר ראשון לציון באותו הבוקר, והאיכון במרחק לא רב מקניון הזהב, מקימים חשד סביר כלפי המשיב 1. העובדה שגם המשיב 2, חברו של המשיב 1, נכח בקניון בזמן הפריצה, וככל הנראה עבר במדרגות קרוב מאד למחסן בסמוך לזמן הפריצה, יש באלו להוות חשד סביר. ואולם, יש הבדל משמעותי ביותר בין חשד סביר, לבין ראיות לכאורה שיכולות להביא בתום ההליך להרשעתו של המשיב 1 במיוחס לו. אותה חוליה חסרה - היעדר זיהוי של המשיב 1 או של מכוניתו בקניון הזהב - יכולה היתה להתמלא אילו הבגדים שנתפסו בחזקתו היו תואמים לבגדים שלבש הפורץ. זה איננו המצב. הימצאות מכוניתו של המשיב 1 במרחק לא רב מן הקניון, איננה משלימה חוליה זו, אף בהצטבר שיחות הטלפון שערך עם המשיב 2 שנכח בקניון. וכזכור, לא ניתן להתעלם מכך שהמשיב 1 מתגורר בעיר ראשון לציון, ולכן נוכחותו ונסיעתו ברחבי העיר אינם בלתי סבירים. כך, גם קיום שיחות טלפון בין המשיבים, אשר אינם מכחישים חברות רבת שנים, אינו משלים את אותה חוליה חסרה. עוד אציין, כי המשיב 1 השיב למלוא שאלות החוקרים במסגרת 3 חקירות (20.11.17, 21.11.17, 26.11.17), הכחיש את נוכחותו בקניון באותו הבוקר, צפה בסרטונים וטען כי לא מדובר בו, ואף לא במכוניתו, והבהיר כי הוא מוכן לעבור בדיקת פוליגרף ("זה לא אני, בחיים לא פרצתי למסעדה ואני מוכן לעשות מכונת אמת" - חקירה מיום 26.11.17 שורות 14-15).

מכאן, בהיעדר יכולת של ממש להוכיח את נוכחותו של המשיב 1 בקניון, נחלשת בצורה משמעותית אפשרות המבקשת להביא להרשעת המשיב 1 במיוחס לו בתום ההליך המשפטי.

14. מרגע שקבעתי חולשה משמעותית ביחס למשיב 1, הדבר משליך במישרין על המשיב 2, שלגביו מלכתחילה אין טענה כי ניתן לזהות את דמותו בתוך המחסן. נוכחותו של המשיב 2 בחדר המדרגות בסמוך למקום ההתפרצות ובפער זמנים קצר ביותר מהאדם - הלא מזוהה - שפרץ אל המחסן, ובפרט כשנראה מסיר כפפות מעל ידיו, מקימה חשד סביר כי הוא מעורב בהתפרצות. מאידך, גם בעניינו ישנו הבדל משמעותי בין עוצמת החשד הסביר, לבין קיומה של תשתית ראייתית שיהיה בה להביא להרשעתו בתום ההליך. כזכור, המשיב 2 איננו כופר בנוכחותו בקניון. הוא נכנס ויצא מכניסות ראשיות, בפנים גלויות, וכך אף עלה וירד בחדר המדרגות. אין אינדיקציה לכך שעצר בקומת המחסן, אלא אך שעלה וירד בגרם המדרגות שליד המחסן. אין אינדיקציה שנכנס לתוך המחסן. המשיב 2 נחקר פעמיים (20.11.17, 26.11.17) והשיב למלוא השאלות, תוך שאישר חברות של כ-30 שנה בינו לבין המשיב 1, וקיומן של שיחות טלפון ביניהם.

לפיכך, אני קובע כי גם בעניינו של המשיב 2 קיימת חולשה משמעותית באפשרות להרשיעו בתום ההליך.

15. אשוב ואפנה להחלטת בית המשפט העליון, כבוד השופט נ' הנדל בעניין ניאמצ'יק, ואביא דברים בשם אומרם:

"נעצור בצומת שבין ראיות לכאורה לבין ראיות נסיבתיות. מה מוליד המפגש ביניהן?



העקרונות שהובאו בעניין זאדה עשויים לסייע, אך יש גם מקום להרחיב. הערכאה הדנה במעצר עד תום ההליכים קובעת ממצאים - לכאוריים ולא סופיים. ראייתה מוגבלת, אך עליה לנקוט עמדה גם אם מדובר ב"עמדה לכאורה". ראיות נסיבתיות מוצלחות בסיום המשפט, נשענות על שתי קומות. הראשונה - ראיות מסוימות הוכחו מעל לכל ספק סביר. השנייה - של אף שראיות אלו אינן ישירות, השתלבותן ביחד יוצרת פסיפס המוביל לתוצאה הגיונית אחת והיא הרשעת הנאשם.

מה המצב בראיות לכאורה? באשר לקומה הראשונה, יש לבחון האם כל אחת מהראיות לכשעצמה הוכחה לכאורה. באשר לקומה השנייה, העניין מורכב. תיתכנה שלוש אפשרויות. הראשונה - הראיות לכאורה הנסיבתיות מובילות לתמונה ברורה של תוצאה הגיונית אחת. אם כך, כמובן, עמדה התביעה בנטל. השנייה - הראיות לכאורה הנסיבתיות אינן מובילות למסקנה מרשיעה אחת, גם אם יינתן להן מלוא המשקל, ואף בהערכה שכך יהא לאחר סיום ההליך העיקרי. היה וכן, לא עמדה התביעה בנטל המקדמי לגבי אותה עבירה. השלישית - עניינה כולל גם מעין מקרה גבול. הראיות לכאורה הנסיבתיות עשויות, לאחר שיעובדו בהליך המשפטי, להביא להרשעת הנאשם, וזאת ברמה של סיכוי סביר להרשעה. אם כך, עמדה התביעה בנטל הנדרש בהליך הביניים של מעצר עד תום ההליכים. ודוק, עסקינן בהתפתחות טבעית של הראיות הנסיבתיות, ולא התפתחות מלאכותית, רחוקה או מאולצת. מתפקידו של בית משפט לעמוד היטב על אופן ההתפתחות הפוטנציאלי האמור. אל לו לכסות את החסר ולמתוח את הפוטנציאל הראייתי מעבר לגבולותיו. הזהירות המתבקשת תתן את אותותיה גם תוך בחינת המארג הראייתי הנסיבתי הקונקרטי ביחס לנאשם מושא הבקשה למעצר עד לסיום ההליכים.

באפשרות השלישית, יש לשאול ככלי עזר: "מה הוכח שלא באופן ישיר?". למשל, האם יש אפשרות שהנאשם כלל לא היה בזירה וזיקתו בנויה על ראיות נסיבתיות (מצב א')? או שמא, הימצאותו בזירה בנויה על ראיות לכאורה, ומידת מעורבותו נסובה סביב ראיות נסיבתיות (מצב ב')? אין באמור לקבוע כי במצב א' יש לשחרר בעוד במצב ב' יש לעצור, אלא אלו שיקולים רלוונטיים בבוא בית המשפט להכריע במקרה גבול של ראיות נסיבתיות לכאורה."

16. לדעתי, עניינם של המשיבים שבפני נכנס בגדרי האפשרות השניה עליה עמד כבוד השופט נ' הנדל, תוך שאני סבור כי גם אם יינתן מלוא המשקל לראיות המבקשת, לא יהיה בכך להביא להרשעת המשיבים בתום ההליך. ואולם, בחנתי את חומרי החקירה גם בהתייחס לאפשרות השלישית עליה עמד בית המשפט העליון. כפי שנקבע, אל לו לבית המשפט לכסות את החסר ולמתוח את הפוטנציאל הראייתי אל מעבר לגבולותיו. שעה שמצאתי כי אין בחומר החקירה לבסס נוכחות של המשיב 1 בזירת ההתפרצות, נותרנו עם חוליה חסרה, שיקשה עליה מאד להתמלא במהלך ניהול המשפט ושמיעת העדים. משכך, גם בגדרי האפשרות השלישית מצאתי כי קיים קושי ראייתי משמעותי להוכחת אשמתם של המשיבים.

17. שתי הערות בטרם סיום הפרק הראייתי:



א. לא קבעתי כי בלתי סביר להניח שהמשיבים מעורבים בעבירות המיוחסות להם. נהפוך הוא: חומר החקירה מבסס חשד סביר הקושר את שניהם לעבירות. דא עקא, בשלב זה של ההליך לא די בחשד סביר, והגעתי למסקנה כי קיימת חולשה משמעותית באפשרות להביא בתום המשפט להרשעתם של המשיבים במיוחס להם.

ב. דומה שהמשטרה נמנעה מלחקור באופן אקטיבי את עובדי העסק (כזכור, לכל העובדים גישה למפתחות המחסן), פרט לשלושת השותפים והמנהל, ופרט לניסיון לקשור סיגנטית בין המשיבים לבין העובדים (מזכר מיום 23.11.17 מאת גד אביוב). נראה שהמשטרה החליטה משלב מוקדם מאד בחקירה כי המשיבים הם אלו שביצעו את ההתפרצות, וויתרה על כיווני חקירה נוספים. אינני קובע מסמרות בעניין זה, והנושא עתיד להתברר במשפט, אך ברי כי אין בכך לחזק את התשתית הרעועה כלפי המשיבים.

עילות מעצר וחלופת מעצר

18. העבירות המיוחסות למשיבים מקימות עילת מעצר מסוג מסוכנות לרכוש הציבור. המדובר, לכאורה, בשניים אשר חברו לביצוע התפרצות מתוכננת למחסן עסק, תוך שימוש, כנראה, במפתח מותאם, תוך ביצוע כניסה ויציאה מהירות מן המקום וכיסוי של מצלמות האבטחה בתוך המקום לפרק זמן קצר, באופן שיקשה לאחר מכן על גילוי ההתפרצות. עילה זו מתעצמת בעניינו של משיב 2 שלחובתו הרשעה בעבירות רלבנטיות ומכבידות משנת 2012 (צירוף תיקים), אז נדון למאסר בפועל למשך 26 חודשים, וכן נוכח הרשעות בעבירות נוספות שאין ממן העניין - הרשעה אחרונה משנת 2015 בעבירות אלימות, אז נדון למאסר בפועל למשך 16 חודשים. גם לחובת המשיב 1 הרשעות בעבירות רכוש לרבות שוד, ואולם הרשעות אלה ישנות יותר, האחרונה משנת 2004, וכן לחובתו הרשעה מחודש מרץ 2017 בעבירות גידול סמים, בגין נדון למאסר בפועל בן 3 חודשים לריצוי בעבודות שירות.

19. ואולם, עוצמתה של עילת המעצר נבחנת ביחס לעוצמת התשתית הראייתית, מה שקרוי לעתים "מקבילית הכוחות". קבעתי לעיל כי ביחס לשני המשיבים מתקיימת חולשה ראייתית משמעותית. כנגזרת מכך, עילת המעצר נחלשת במידה ניכרת. אינני מקל ראש בחומרת העבירות המיוחסות למשיבים, ואילו הייתי קובע קיומה של תשתית ראייתית ללא חולשות, היה ראוי לבחון אפשרות לחלופת מעצר, ייתכן שהיה אף מקום להסתייע בשירות המבחן. דא עקא, בהינתן המצב הראייתי הקלוש, לא מצאתי כי יש הצדקה לקבוע תנאים מגבילים כלשהם ביחס למשיבים, ודי בקביעת ערבויות שיבטיחו התייצבותם לדיונים. אוסיף, כי לא מצאתי שקיים בנסיבות העניין חשש אמיתי לכך שהמשיבים יימנעו מלהתייצב לדיונים בעניינם או יפעלו לשיבוש המשפט.

20. נוכח המפורט לעיל אני מורה על שחרור המשיבים בכפוף לכך שכל אחד מהם יחתום על התחייבות עצמית בסך 10,000 ₪, ושבעניינו של כל אחד מהם תיחתם ערבות צד ג' בסך 10,000 ₪, וזאת להבטיח את התייצבותם לדיונים, להימנע משיבוש הליכי משפט, והתייצבות לריצוי עונשם ככל שיורשעו.

ניתנה היום, כ"ב כסלו תשע"ח, 10 דצמבר 2017, במעמד
הצדדים.

